

EU. Hvis vi skal udnytte dem fuldt ud, så tror jeg også, vi blive nødt til at lempe nogle af de ting her.

Så vil jeg tillade mig at gå tilbage til den debat, som vi havde efter ministerens indlæg, hvor ministeren sagde, at der var fremgang i beskæftigelse og i indkomst i landdistrikterne. Jeg kunne tydeligt høre, hvad det var for en rapport, ministeren refererede fra, for jeg tog også fejl af den og blev irriteret over den.

Nu har jeg så fundet den frem i mellemtiden. Det er faktisk en rapport fra Indenrigsministeriet, som hedder »Landdistriktsredegørelse«, og det er en fuldstændig forkert betegnelse. Det burde vi have brokket os over, dengang vi modtog den, os, der ved lidt om, hvad der foregår, for det, den indeholder, er en landkommuneredegørelse. Den holder nemlig de forskellige kommunetyper op mod hinanden kommune for kommune, og det har ikke noget med landdistrikt at gøre i den definition, som vi arbejder med her, for der er det landzone, vi snakker om.

Så der er to forskellige definitioner på de begreber. I enhver kommune stort set i Danmark er der jo landdistrikter. Det er der både i bykommuner og i landkommuner, og i enhver landkommune er der forskel på byen og landdistriktet.

Men jeg ved godt, at årsagen til, at Indenrigsministeriet gør det op på den måde her, er, at man ikke kan adskille statistikkerne. Det har man nok ikke grundlag for nogle steder, men vi bør faktisk brokke os til Indenrigsministeriet over, at man gør det på den måde.

Undskyld, men jeg syntes, det var ret vigtigt for at forstå behovet for den debat, vi har om de ting her i dag.

Om beslutningsforslag nr. B 56 om tilbygninger og ombygninger sagde ministeren så også, at der jo også er masser af erhvervsjord udlagt i landkommunerne, altså omkring byerne, og det er jo helt korrekt. Men det, det handler om, er jo et kreativt menneske, der tilfældigvis bor på en ejendom, hvor der er nogle bygninger i forvejen, som vedkommende gerne vil have lov til at ombygge og tilbygge en lille smule.

Nu ved jeg ikke, om det er rigtigt, at der bor flere kreative mennesker på landet – jeg har godt nok indtryk af, at det er dér, vi egentlig bor. Det er nok ikke tilfældet, men der er jo heldigvis somme tider folk i landdistrikterne, der også får gode ideer, og som bliver bremset i deres udvikling af de gode ideer, fordi de ikke

kan få lov at udvikle deres virksomhed på stedet.

Det har vi jo mange, mange dumme eksempler på. Et af de mest groteske havde vi i Vendsyssel, hvor en landbrugssmed udviklede en god virksomhed. Han var en kreativ fyr, der både kunne opfinde og reparere og gøre mange ting. Og da han var kommet op på en 8-9 medarbejdere, havde han ikke længere plads i sin landbrugsbygning. Så ville han have tilbygget 600 m², og så fik han besked på, at han skulle flytte ind til byen.

Det er jo helt grotesk. En af hans hovedaktiviteter var at reparere gyllevogne. Det var jo ikke sådan særlig smart at skulle have de her gyllevogne ind igennem byen til det erhvervsområde, der lå dér. Det er jo sådan et af de mest groteske eksempler på, at vi simpelt hen gør det for firkantet, og at vi trænger til at få løsnet op.

Så er der boligerne til aftægt eller medhjælpere. Begge dele er jo væsentlige og er altså ikke så lette at få lov til, som ministeren beskriver. Jeg kan godt se, at det selvfølgelig er uheldigt, hvis man får lov til at oprette ekstra boliger til et landbrug, som måske står for nedlægelse. Så er man på vej til at udvikle en ny beboelse i et område, som måske var på vej til nedtrapning.

Det synes jeg ikke er hensigtsmæssigt. Og derfor kan det godt ske, at man skal have sådan en eller anden slags dokumentation for, at det er en levedygtig produktionsenhed, man får lov til at bygge ekstra boliger til. Levedygtig må være noget med 10-20 år, længere frem er vi vist ikke i stand til at se med den udvikling, vi har.

Men vi går ind for det her, fordi vi går ind for den livsform, der er på landet, både mellem generationerne og mellem ejerne og medhjælperne. Men til det her med generationerne: Det er jo hensigtsmæssigt, at bedsteforældrene kan hjælpe med at passe børnene. Det sparer da megen kørsel frem og tilbage til byen, så det er i virkeligheden en miljøvenlig ting, men også at man, når bedsteforældrene bliver ældre, så kan hjælpe dem til, at de kan få lov til at bo i deres egen bolig og have et ordentligt liv, og at de stadig væk kan være med i den bedrift, som de har elsket og arbejdet med hele deres liv. Der er utrolig megen livsværdi forbundet med, at vi kan få lov til det her.

Og så går vi i Kristeligt Folkeparti endelig ind for noget så socialistisk som bofællesskaber